

Revision af Loven. Det er fremsat af Indenrigsministeren, efter at de enkelte Ligningsmyndigheder er blevet forespurgt om, hvilke mulige Ønsker de maatte nære med Hensyn til hele Skattespørgsmaalet, og disse Ønsker er der i saa stor Udstrækning som muligt taget Hensyn til. Af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, ser man, at der ikke har været mange samstemmende Ønsker om store Forandringer i Skattereglerne, og det foreliggende Lovforslag griber da heller ikke dybt ind i de bestaaende Forhold. Men selv om der ikke foretages store Forandringer, hvilket tyder paa, at de gældende Regler ikke alene er brugelige, men ogsaa har virket ganske godt, mener jeg, det er heldigt, at Indenrigsministeren har taget Initiativet til en saadan Gennemgang. Det forekommer mig ogsaa at være heldigt, at Indenrigsministeren har givet Ligningsmyndighederne, der arbejder med disse Sager til daglig, Lejlighed til at udtale sig og fremsætte Forslag. Jeg mener endvidere, at det er en praktisk Foranstaltning, at man faar disse Bestemmelser samlet under eet, saaledes som de foreligger her, idet det derved bliver lettere for de paagældende at arbejde med Loven i det praktiske Liv.

Da den højtærede Indenrigsminister nu har gennemgaaet Lovforslaget og peget paa de Forandringer, der vil indtræde, dersom det ophøjes til Lov, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa det, men kun omtale et Par enkelte Punkter.

Jeg nævner saaledes § 7, næstsidsste Stykke, hvori der gives de enkelte Kommuner Frihed til at ansætte et andet Beløb som Børnefradrag. Da vi første Gang fik Børnefradraget, var det et fast Beløb af 200 Kr. for hvert Barn; det er senere blevet ændret saaledes, at der blev Frihed til baade at gaa 50 Kr. op og 50 Kr. ned. Dette foreslaas nu forandret til 100 Kr. til hver Side, en Bevægelsesfrihed, som kun kan hilses med Glæde. I § 11, sidste Stykke, er der indført en Regel, som man hidtil har savnet, idet det tidligere var saaledes, at hvis man havde glemt en, som burde have været optaget paa Hovedligningen, altsaa den første Ligning, som foretages, var der ikke Lejlighed til at tage en saadan med senere. Det bliver der nu Lejlighed til ogsaa for Erhvervsskattens Vedkommende, ligesom vi i 1922 fik det for de faste bosiddendes Vedkommende.

Der kunde naturligvis peges paa flere Ændringer, men jeg skal ikke trætte med at omtale enten dem, den højtærede Mini-

ster har gennemgaaet, eller de enkelte andre; vi har jo Lovforslaget og kan gaa det igennem. Jeg skal slutte med baade paa egne og paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Jeg anser det for et godt, praktisk Lovforslag og vil anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Peder Hedebøl: Revisionen af denne Lov var jo forudsat og er fra mange Sider imødeset med stor Interesse, hvad jo ogsaa de fra Kommunerne fremkomne Besvarelser paa Ministeriets Spørgsmaal bærer Vidne om. Den højtærede Minister udtalte, at disse Svar var meget afvigende, og det er naturligvis rigtigt, at naar man spørger hver eneste Kommune i Landet, vil Svarene frembyde en broget Mangfoldighed. Men disse Besvarelser mangler ingenlunde en bestemt Retning, en saadan er utvivlsomt til Stede. Disse Svar er, naar man tager dem under eet, præget af en Trang til større Retfærdighed overfor Kommunernes Borgere ved Fordelingen af de Byrder, der skal bæres, og mere Bevægelsesfrihed, større Retfærdighed overfor Kommunerne som Led i Samfundsorganisationen og Samfundsadministrationen. Der er i stor Udstrækning fremsat Ønske om større Procenter ved Adgangen til Forhøjelse og Nedsættelse efter Lejlighed og Ønske om større Børnefradrag, og paa samme Maade forholder det sig med Hensyn til Spørgsmaalet om Erhvervsskatten og Kommunernes Andel i Selskabsbeskatningen. Medvirkende til disse Besvarelser har sikkert ogsaa været den Omstændighed, at Kommunerne er økonomisk vanskeligt stillet. De daarlige Tider, som nu er over Landet, har jo bevirket, at Skattekloderne ikke flyder saaledes, som de tidligere har gjort, og samtidig er Kommunernes Byrder vokset. Ved Lovgivningsforanstaltninger er der paa en hel Række Punkter paalagt Kommunerne Byrder, som de maa bære, uden at Lovgivningsmagten samtidig har anvist tilsvarende nye Indtægtskilder.

Jeg maa naturligvis beklage, at den højtærede Minister har faaet det ud af disse Svar, at der ikke kunde og ikke burde ske nogen større Forandring. Jeg er ganske klar over, at den højtærede Minister har Ret i, at han ikke har kunnet imødekomme alle de Ønsker, som her er fremsat, for de udgør jo, som det maatte blive Tilfældet, naar hver enkelt Kommune skulde overveje og afgive sit Svar, en broget Mangfoldighed; men der er dog en tydelige Retning til Stede i disse Besvarelser, og den